

Frihedssang

Mel.: Jeg vil bygge en Verden.

Har I ret set, hvor Landet er straalende smukt
med det blæfrende rødhvide Flag.
Hvert et Træ bærer Blomster, der varsler om Frugt,
alting sitrer af Lykke i Dag.
Glædestaarer har vædet hver ærlig Danskers Kind,
Krigens Gru er for Danmark forbi,
og en grænseløs Glæde nu fylder vort Sind,
mens vi jubler: "Igen er vi fri".

Siden den Dag vor Nabo mod Syd gik amok,
og vi danske blev stedet i Nød.
Da de dræbte ved Grænsen den modige Fløk,
der trods Overmagt Modstand dem bød,
har de dræbt vore Sønner og bortført vore Mænd
og lagt Lænker om vort Politi.
Vi vil mindes de mange, der ej kom igen,
men gav Livet, saa Danmark blev fri.

Vel fik Danmark et Mærke af Voldsmagtens Hæl,
der har trampet og stampet paa os.
Danmarks Folk har i Dag dog den sundeste Sjel,
der er staalsat i Vilje og Trods,
Vilje til at slaa Følge med baade Øst og Vest,
som har knust Terror og Tyranni.
Derfor jubler vi Danske, derfor er der Fest,
for i Danmark vi atter er fri.

Nu kan Danmark faa Plads ved Forhandlingens Bord,
og vi sender en Tanke derhen
til de Mænd, der har kæmpet for Freden paa Jord,
saa vi lever i Frihed igen.
Derfor synger vi Danske i Dag en Takkesang,
nu vor Trangsel og Tort er forbi,
og vi lytter til Stemmernes jublende Klang,
mens vi synger, at Danmark er fri.

A-J.

Eftertryk forbudt.

5 1/2

7-201/19

V e d D e m i s s i o n s f e s t e n

11 - 6 - 45

(Mel.: - den samme som i Fjor)

"Standeren" fornylig
saa en Middagsstund,
nikked i sin Stol
og faldt saa hen i Blund,
drønte saa sødt om gamle Sem,
vort kære Hjem - og alle dem,
som Tak og Afsked faar
nu fra den røde Gaard.

Og han saa dem i den
røde Aftensol
sidde der, mens han stod paa
sin Talerstol,
alle Lokaler var oplukt
og rent og smukt - af Piger brugt -
saa dejligt fik han drønt,
imens han smilte ømt.

Men han vaagned til
den barske Virk'lighed
og en Taare gled ad
Fløjlsvesten ned.
Ak, uden Hus og Hjem vi maa
paa Gaden staa og trælsomt gaa
rundt i den hele By
at søge os et Ly.

Som vildfarne Faar vi
gaar og nipper Straa
og hvor megen Kundskab
hænger der mon paa?
Lærerne trasker troligt med
fra Sted til Sted i vore Fjed
med Hyrdekøp i Haand
at højne vores Aand.

Den var ikke munter,
vores Læsetid;
men vi glemmer ej den
Forsarsaften blid.
Pludselig saa var Bladet vendt,
og Sorgen endt, og Glæden tændt.
Hvor sang vi glad den Dag
vi højste frit vort Flag.

Aand den frie Luft i
dybe Aandedrag,
store Broder England
er vel nok en Knag!
"Tommyer" ser vi gaa omkring.
Good evening! "God save the King"
Welcome to Ribe By
Skaal for Montgomery!

Tænk, vi er igen i vores
eget Hus!
Salen, som var fyldt
med Tyskersnavs og Las
Toft og hans Koner rensar ud
med Kost og Klud og Sæbelud.
Utøjet er forbi
i Haar og Compagni.

Og i vores Glæde er der
intet Skaar,
naar vi mindes nu
de trange Læseaar.
Enden blev god, og alt er godt!
"Forget me not!" der mangler blot
at vi som Læsset trak
faar sagt hinanden Tak!

